

Lesarabrøv

Til Havnar Róðrarfelag

Sambært ólavsskúskránni varð skipað fyri almennum dansi í róðrarneystinum hjá Havnar Róðrarfelag fríggjadagin eftir ólavsskú. Har stóð at lesa: "Kl. 22.00-04.00 Havnar Róðrarfelag skipar fyri føroyskum dansi í róðrarneystinum". Vit, sum ikki høvdu verið (inni) í føroyskum dansi á ólavsskú, tí tað bert er eitt ússaligt diskotekshøli í miðbýnum at dansa í, avgjördu at fara í dans henda dagin. Av tí at vit búgva úttanfyri býin og veðrið ikki var av tí besta, fingi tí eina dóttur at koyra okkum oman. Tá við vit koma oman er klokkan gott 11, men tá ið vit nærkast hølunum, siggja vit at húsið liggur myrkt og at bilar koyra slotandi runt og hyggja. Vit ansa eftir, at húsið sær heldur deytt út, men fara so upp til dýrnar, og tá siggja vit ein lítlan seðil á hurðini, har stendur: "Avlýst vegna óv lítla undirtektu." Vit stóðu sum Kárus. Og meðan vit

standa ráðaleys har á trappuni komu onnur fólk slóðandi; ein av teimum var ein ungur maður, sum segði at hann var úr einum lítillum dansifelag, og at ættanin var hjá teimum at hittast her. Snópið má ein siga. Ja, er hetta ikki at halda fólk fyri tað turra spott? – Og tað má ein siga, at tað var skjótt, at hesi, ið her hava sitið, hava mist tolið! Hesi ungu áttu at hugsa um, nær tey sjálvi plaga at fara í dans!

Hevur Havnar Róðrarfelag ikki júst fingið eina mið. kr. frá Tórshavnar Býráð? Var tað so ikki tað minsta, at tey gjördu eitt sindur av nyttu fyri peningin, sum skattaborgarin í Havn má gjalda? Ella stendur veruliga so illa til, at ung fólk ikki fáast at sita og ansa eftir sum duravörðar, um tey ikki fáa stóra løn afturfyrir? Vit vóru óivað mong sum stóðu sum ryssa yvir deyðum fylti har á trappuni hetta kvöldið, og sum kanska eina aðru ferðina setast aftur, tá ið lýst verður við føroyskum dansi

í róðrarneystinum í Álakeri. Vónandi ber til at fáa eitt svar frá teimum, ið skuldu eittast at skipa fyri hesum dansi, hví tolið var so lítið hetta kvöldið. Tá ið almennur føroyskur – ella útlendskur – dansur er, er neyvan vanligt, at gongd kemur á dansin fyrr enn aftan á midnætt. Vit eru fleiri, ið fegin vilja hava eitt svar, hví dansurin longu varð avlýstur hetta kvöldið langt áðrenn midnætt.

tvey vónsvikin

P.S.: Frøttu at leygardagin høvdu skyldfólk leitað sær oman í lívrotarhøllina á Hálsi til gamlamannadans. Hesi dansur var eisini lýstur í ólavsskúskránni. Tey komu eisini til læstar dýr. Her stóð eingin seðil á hurðini, so ikki er gott at vita, hvør hevði fingið forfall her. Men er hetta ikki at halda fólk fyri spott? Tað átti at borið til at lýst rættingar til ólavsskúskránni í útvarpinum.

Fiskasøla og fiskaprísir

Oddagreinin í Sosialinum 6.8.93 víðger fiskaprísir í Føroyum í dag, og um tað er nakað galið við okkara sølu av fiski úttanlands.

Tað er ikki bert blaðskrivarin á Sosialinum, ið víðger hesa stóðu í dag, nei, tað er vanligi tosið, har tú kemur, og helst ímillum veiðumenn.

Eg havi ívast í, um ta er rætt av mær, eisini at koma við nokrum viðmerkingum, um mína hugsan hesum viðvíkjandi! Eg eri ikki akademikari, so tað verða ikki nógvar útrokningar, kurvar og stabbar sum koma frá mær, men við tað at eg meginpartin av arbeiðsdegi mínum, kom at verða ímillum skip og virki, havi eg nakað av royndum í hesum arbeiði, og har er alt greitt fyri mær.

Skulu vit selja okkara vøru fyri góðan prís, skal tað verða góðskan av vørurni ið ger tað. Líka mikið um vit senda bestu solumenn avstað, so kunnu teir ikki selja eina vánaliga vøru, fyri

góðan prís, í hvussu vit argumentera, at hetta er fiskur veiddur í **reinasta umhvørvi á havinum**. Nei, tað skal annað til, tað fyrsta er, at tann fiskur, ið verður veiddur í hesum **reina umhvørvi**, fær ta røttu víðgerð beinanvegin, (t.v.s. væl vaskaður og ísaður). Síðan má hann ikki bliva óv gamal, áðrenn hann verður víðgerður á virkinum. Verður vælansað eftir hesum báðum **høvuðsgræinum**, fáa vit eina friska og góða vøru.

Eitt er, sum vit øll fata, tað er, at fiskur, ið er 10-14 dagar gamal, áðrenn avreitt verður, og síðan liggur á virkinum í fleiri dagar, áðrenn hann er virkaður, kann ikki vera góð og frísk vøra, og eru hetta fylgjurnar av teirri ráðgerð, sum Føroya Landsstýri avgjörði 1. oktober 1990, tá ið teir avtóku **allar lógar og reglugerðir** viðvíkjandi hvussu fiskur skuldi verða hagraiddur fyri at verða ein góð og frísk vøra, og eisini alt eftirlit av

hesum lógum og reglugerðum.

Ein góð og frísk vøra er tryggin fyri at fáa góðar keyparar, tann góða friska vørnan skapar álit. Tað verður so mangan sagt, hvussu lítið tilfongdið av fiski hjá okkum er, tað kann tí ikki verða rætt at minka um virðið av tí lítla vit hava her á okkara leiðum, við líkaselu um góðskuna.

Vit fáa av og á at vita, hvussu nógvar er útlutt av fiski í kilo og krónum, men vit siggja ongantíð, hvussu nógvar krónur ið koma heim, og hvussu nógvar varð drigið frá vegna reklamatiónir. Spurningurin er enn ósvaraður, og tí seti eg hann víðari!

Hví kunnu vit ikki fáa selt fiskin? Og hví er prísurin so vánaligur? Kanska onkur situr við svarinum.

Fuglafjórður 10.08.93
Poul Martin Joensen,
fyrrv. vrakieftirlitsmaður

Vit hava mist ein góðan starvsfelaga

Nøkur minningarorð um Paulinu J. Jakobsen

Paulina kom á narkosudeildina á Landssjúkrahúsinum í 1974 – hon hevði hug at lara víðari til narkosusjúkrasystir, og var á deildini í starvsvenjing í eitt ár, fyri at kanna eftir, um hetta var tað rétta fyri hana.

Seinni fór hon til Danmarkar, á Århus Kommunehospital, undir tvey ára narkosusjúkrasystirútbúgving, og var eftir tað eisini á Sjúkrasystirhaskúlanum, áðrenn hon kom heim aftur til Føroya.

Í 1980 fekk Paulina fast starv á narkosudeildini, og sum narkosusjúkrasystir var Paulina sera nærløgd og dugnalig – legði alt hon gjørdi væl til rættis. Hon kravdi nógvar av sær sjálvari og øðrum – hetta kom bæði sjúklingum og deildini til góðar.

Paulina fylgdi væl við, bæði fakliga og organisatoriskt og var altíð góð at heita á bæði við praktískari hjálp og við góðum ráðum.

Samstarvið á deildini var sera gott og mennandi, og hóast mangan strævið við nógvum og longum vaktum, hava vit haft mangan stuttliga løtu saman, tí Paulina dugdi eisini sera væl at vera skemtingarsom. Hennara partur lá ikki eftir, hvørki til gamans ella álvara.

Tá vit í 1990 skuldu velja nýggjan formann í Sjúkrasystirfelag Føroya, stuðlaði vit Paulinu

til at lata seg stilla upp, tá hon syndi áhuga fyri at royna seg í hesum krevjandi starvi. Við sínum nærlagni hevur Paulina gjørt eitt stórt arbeiði fyri at menna og styrkja Sjúkrasystirfelag Føroya sum sjálvstøðugt felag.

Paulina hevði farloyvi frá narkosudeildini og vit vøntaðu sjálvandi at hon fór at koma aftur í starv sítt her hjá okkum. – Men soleiðis skuldi tað ikki verða.

Bráðliga gjørdist Paulina álvarsliga sjúk og andaðist 1. juli 1993, eftir stutta sjúkraleigu.

Saknurn hjá okkum er stórur, nógvar ferðir størri man saknurn vera hjá tykkum Helenu og Jóhann, sum hava mist einastu dóttur og systir.

Við hesum lýsa vit fríð yvir minninum um Paulinu.

Narkosusjúkrasystirnar á Landssjúkrahúsinum

Prasad slóðbrótari

Tað framgongur sjónskt av víðgerðini í Grísagarðsmálinum, at tað er maðurin, ið eigur garðin, ið ikki er tann rætti!

Um tað hevði verið ein annar, so hevði alt verið leyst og lídugt, um hann so

hevði biðið um 40 milliónir!

Tað er óhugnaligt at siggja hvussu leikur fer fram í hesum máli, meðan øll tey ráðandi í landinum lata eyguni aftur og vaska sínar hendur.

Tað er harmiligt, at ein slóðbrótari, sum hesin maður Mohan Prasad er, skal verða soleiðis víðfarin.

Skelkaður

Ringið!
– og vit skriva

☎ 11820

YNSKIST

Hús ella stór íbúð nær miðbýnum ynskist til leigu.

Billmrk. 145

Sosíalurin – fimm ferðir um vikuna!